

er vanskelig, for ikke at sige umulig at udvide, og hvad angaar Bekvemmelighederne i Henseende til Plads, Forbindelse med Land o. s. v., er det givet, at den maa staa langt tilbage for en landfast Havn. Jeg skal imidlertid tilføje, at i Anledning af de Henstillinger, som fremkom under Behandlingen i det andet Ting, har jeg afgivet Tilsagn om, at jeg vil lade denne Side af Sagen undersøge engang endnu, inden Havneanlægget sættes i Værk. Hvis da disse fornyede Undersøgelser skulde bringe det Resultat, at en fyldestgørende Øhavn skulde kunne bygges inden for den Sum, som er opført i Lovforslaget, skal jeg være villig til, under Forudsætning af, at jeg har Rigsdagens Samtykke dertil, at gaa til at lade Havnen bygge som Øhavn. Men dette kan selvfølgelig kun ske, saafremt det er muligt at faa et fuldt tilfredsstillende Anlæg inden for Bevillingen. Jeg skal gentage, at efter alt, hvad der foreligger, har jeg ingen Grund til at befrygte, at ikke den landfaste Havn vil vise sig fyldestgørende og holdbar. Derfor vilde det efter min Opfattelse være en urimelig Anvendelse af Penge at gaa højere op end til den Sum, hvortil en tilfredsstillende landfast Havn kan tilvebringes.

Saa meget med Hensyn til Havneanlægget paa Skagen. Det andet Spørgsmaal, som under Forhandlingerne i Folketinget viste sig at være Genstand for større Tvivl og meget modstridende Opfattelser, var Hensigtsmæssigheden af at fortsætte med Høfdeanlægene ved Thyborøn Kanal. Lovforslaget tilsigter at supplere de nuværende Høfdeanlæg saaledes, at den Del af den nordre Limfjordstange, som endnu ikke er befæstet med Høfder, bliver det. Dette vil medføre en Udgift af mellem 1,400,000 og 1,500,000 Kr. Jeg skal kortelig minde om, hvad der hidtil er sket med Hensyn til Høfdeanlæg paa den nordre Limfjordstange. Det var, hvis jeg ikke husker fejl, i Foraaret 1898, at Regeringen fremsatte i Folketinget ved Finanslovens 3die Behandling Forslag om at lægge en Række Høfder til Sikring af den nordre Limfjordstange fra Sydspidsen op til Flade Sø. Dette skulde koste omtrent 2,300,000 Kr. Forslaget fandt ikke Tilslutning i Folketinget, blandt andet ogsaa fordi det blev fremsat paa et saa sent Tidspunkt. Men i Efteraaret 1898 indtraf det, at ved en stærk Storm blev Tangen ud for Flade Sø stærkt angreben og i saa stor Udstrækning bortreven af Havet, at der var Fare for, at Havet vilde trænge ind i Flade Sø,

aaabne en ny Adgang til Limfjorden og ganske forrykke de nuværende Forhold ved Thyborøn Kanal. Da Følgerne heraf mentes at ville blive helt uoverselige, fremkom der fra Regeringen Forslag om at iværksætte den Del af det nævnte Høfdeanlæg, som var paatænkt til Sikring af Kysten ud for Flade Sø. Bekostningen herved var omtrent 900,000 Kr. Saaledes som Forholdene stode, mente Rigsdagen ikke at burde gaa mod denne Bevilling, og den blev da givet paa Finansloven i Foraaret 1899. Nu ere Høfderne fra denne Del af den nordre Limfjordstange fuldførte; de ere opførte efter en ny Konstruktion, baseret paa de Erfaringer, som Vandbygningsvæsenet i Aarenes Løb har indvundet med Hensyn til den hensigtsmæssigste Fremgangsmaade. Det synes virkeligt at være saa, at de Resultater, som her ere opnaaede, ere tilfredsstillende, og at disse ny Høfder ere væsentlig mere holdbare end de ældre, der findes paa den søndre Limfjordstange. Da det nu for at sikre Sejladsen paa Thyborøn Kanal og vedligeholde Dybden anses for at være nødvendigt at sikre den nordre Limfjordstange, idet en væsentlig Grund til den stadige Opgrunding, som finder Sted i Thyborøn Kanalen, er at søge i den bestandig fortsatte Afbrydning af den nordre Limfjordstange, saaledes at de løsrevne Materialmasser vandre ind og lægge sig i Kanalen, hvilket medfører Nødvendigheden af idelig fornyet Opmudring og Bortføring af de saaledes aflejrede Masser — da det altsaa antages, at Anlægget af disse Høfder vil kunne tjene til i væsentlig Grad at sikre og forbedre Besejlingsforholdene i Thyborøn Kanalen, kan jeg ikke se andet, end at det vil være rigtigt i Betragtning af de meget store Udgifter, som i Aarenes Løb allerede ere anvendte, da ogsaa at gøre Skridtet fuldt ud og føje det sidste manglende Led ind i den hele Kystsikring. Fra forskellige Sider er der imidlertid blevet rejst Betæneligheder herved. Man finder Udgifterne for store, man mener, at de mange Millioner, der i Aarenes Løb ere blevne udgivne til Høfdeanlæg, ikke have været vel anvendte. Dette er et Spørgsmaal, jeg nødig vil udtale nogen bestemt Mening om, hverken for eller imod. Jeg er personlig nærmest tilbøjelig til at tro, at hvis vi i dette Øjeblik skulde træffe Afgørelse om, hvorvidt vi skulde paabegynde Høfdeanlægene derovre, er det meget muligt, at Svaret vilde blive nej. Men da det nu en Gang er sket, og da der nu en Gang er anbragt saa store Kapitaler i disse Anlæg, fore-